

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul Tomița Mihail și avocatul Ignat Dumitrian în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 03 decembrie 2020, în cauza penală, în privința lui

Derevenco Vadim XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 21.12.2017 până la 29.06.2018;

Instanța de apel de la 13.08.2018 până la 03.12.2020;

Instanța de recurs de la 08.02.2021 până la 21.04.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 29 iunie 2018, Derevenco Vadim a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (6) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 12 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani. Măsura preventivă în privința lui Derevenco Vadim - arestul la domiciliu, până la intrarea sentinței în vigoare, s-a hotărât de a modifica cu arest preventiv, acesta fiind luat sub strajă din sala ședinței de judecată. Termenul executării pedepsei cu închisoarea, stabilită lui Derevenco Vadim, fiind indicat că este necesar de calculat de la 29 iunie 2018, ora 10:30. În termenul executării pedepsei fiind necesar de a include termenul aflării în arest preventiv și arest la domiciliu, în perioada 01 noiembrie 2017 ora 14:50 până la 29 iunie 2018 ora 10:30.

În conformitate cu art. 103 Cod penal în privința lui Derevenco Vadim s-a aplicat forțat tratamentul medical forțat antialcoolic. La fel, s-a hotărât încasarea de la Derevenco Vadim în beneficiul părții vătămate Cojocar Grigore prejudiciul moral în mărime de 1 000 000 lei și cheltuieli suportate pentru achitarea asistenței juridice în mărime de 4 500 lei. Cât și, încasarea de la Derevenco Vadim în beneficiul părții vătămate Goliș Victor prejudiciul moral în mărime de 1 000 000 lei și cheltuieli suportate

pentru achitarea asistenței juridice în mărime de 4 500 lei. Încasarea de la Derevenco Vadim în beneficiul părții vătămate Vornicova Marina prejudiciul moral în mărime de 1 000 000 lei și cheltuieli suportate pentru achitarea asistenței juridice în mărime de 4 500 lei. Totodată, și încasarea de la Derevenco Vadim în beneficiul părții vătămate Pavlova Galina prejudiciul moral în mărime de 1 000 000 lei și cheltuieli suportate pentru achitarea asistenței juridice în mărime de 4 500 lei.

Cererea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 15 097,60 lei de la Derevenco Vadim în beneficiul statului, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la 28 octombrie 2017 aproximativ la 00:50, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, conform sentinței Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr - Lunga din 27.02.2017, aflându-se în stare de ebrietate cu grad avansat, concentrația alcoolului în sânge fiind în mărime de 3,78 mg/l, conducând automobilul de model Volkswagen Caddy Life, cu numărul de înmatriculare XXXXX, în care în calitate de pasageri pe Col Vitali XXXXX și Secrieru Dmitri XXXX, deplasându-se pe drumul - 652 2 km + 500 m în direcția de ieșire din s. Valea Perjei, r-nul Taraclia spre mun. Ceadâr - Lunga, UTA Găgăuzia, în extravilanul din s. Valea Perjei, fără a ține cont de starea sa psihofiziologică, care influențează asupra atenției și reacției, în urma consumării de către acesta a alcoolului cu concentrarea indicată, nu a luat în vedere condițiile rutiere și situația rutieră: starea rea a carosabilului, a acostamentului, cât și a drumului în întregime, vizibilitatea rea în direcția circulației din cauza nopții și a oare cărei iluminări artificiale din exterior sau de afară, înainte de porni și a circula nu s-a convins că, aceasta va fi nepericuloasă și nu va crea obstacole, și nu va cauza prejudiciu altor participanți ai traficului rutier, ca să aibă posibilitatea permanent de a controla circulația mijlocului de transport condus de dânsul, și de a conduce fără pericol, nu a luat în vedere obstacolul apărut în limitele vizibilității - automobilul ce se deplasa pe partea cu direcția în sens opus, nu a fost în stare de a-l observa și a micșora viteza până la oprire, ca să nu pună în pericol siguranța circulației rutiere, și a ieșit pe partea cu sens opus a circulației, unde a comis ciocnirea dinainte cu automobilul de model Vaz 21053, cu n/XXXXX, care se deplasa în direcția cu sens opus, condus de către Cojocar Fedor XXXXX, în care ca pasageri se aflau Vornicov Ivan, aXXXXX, Pavlov Artiom XXXXX și Goliș Igor XXXXX, acțiuni prin care Derevenco Vadim a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, și anume: Punctul 2, care prevede că: în Republica Moldova vehiculele se conduc pe partea dreaptă a carosabilului în sensul de mers. Punctul 3 prevede că: participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de

semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului. Punctul 14 lit. a) prevede că: conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate; Punctul 39.1) prevede că: înainte de începerea deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic. Punctul 42. 2) prevede că: pe drumurile cu circulație dublu sens care au cel puțin două benzi pe direcție este interzisă intrarea pe banda de circulație destinată sensului opus. Punctul 45 prevede că: 1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; d) situația rutieră. 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, încălcări care au dus la provocarea din imprudență: șoferului automobilului de model VAZ 21053 - Cojocar Fedor XXXXX vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în mod de traumă cerebrală deschisă, trauma neascuțită a cutiei toracice sub formă de: nazoreia, răni în regiunea feței, fractura oaselor nazale, fractura orbitei drepte, fractura osului etmoid, hemoragii subarahnoidale în ambele emisfere encefalitei, existența lichidului de sânge în ventricule encefalitei, echimoză a plămânilor, inimii, fractură de coaste din ambele părți, datorată cu încălcarea integrității pleurei sternului cu hemoragii de culoare roșie închisă în țesuturile moi înconjurătoare, survenite de șoc traumatic, de la care el a decedat în aceeași zi, la 28 octombrie 2017, pe drum în timpul transportării acestuia în instituția medicală Spital Raional Ceadâr-Lunga.

Pasagerilor automobilului de model VAZ 21053, Pavlov Artiom XXXXX vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, sun formă de traumă cerebrală deschisă sub formă de otoreia din ambele părți, răni pe pleoapa superioară a ochiului drept, hemoragii în țesuturile moi ale capului în regiunile temporal- parietală din ambele părți, fracturi multiple de schije ale oaselor boitei craniului B vătămări multiple ale meningei și cu spargerea substanței encefalitei, hemoragii subarahnoidale în ambele emisfere encefalitei, existența lichidului de sânge în ventricule encefalitei, de la care acesta a decedat în aceeași zi, la 28 octombrie 2017 la locul accidentului rutier menționat.

Lui Goliș Igor XXXXX, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, sub formă de traumă ascuțită a cutiei toracice și a abdomenului cu dereglarea plămânului stâng, splinei, ficatului, însoțite de hemoragie în cavitatea de pleură stângă cu volumul de 850 ml, în cavitatea abdominal - 600 ml, survenite de șoc hemoragic, de la care acesta

a decedat în aceeași zi, la 28 octombrie 2017, în secția de reanimare în instituția medicală Spital Raional Ceadâr-Lunga.

Și lui Vornicov Ivan XXXXX, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, sub formă de trauma deschisă cerebrală, răni contuze pe sprânceana dreaptă, și vânătăie pe nas, hemoragie în țesuturile moi pericranială, fractura boltei craniului și fracturile oaselor feței, hemoragii subarhoidale în ambele emisfere encefalitei, existența lichidului de sânge în ventricule encefalitei, izvoare de contuzie și dilatația encefalitei din înăuntru, ce a adus la hemoragie repetată în trunchiul encefalei, de la care acesta a decedat la 05 noiembrie 2017 în mun. Chișinău, în instituția Medicală Institutul de Urgență medicală a Ministerului Sănătății R. Moldova.

La fel, cauzarea pasagerilor automobilului de model Volkswagen Caddy Life, Secieru Dmitri XXXXX vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată sub formă de luxație a articulației radiale încheieturii din dreapta, și fractură a ramificației osului radial din dreapta. Cât și, lui Col Vitali XXXXX vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, sub formă de traumă cerebrală închisă, comoție cerebrală și răni contuze tăioase pe bărbie. Totodată, și deteriorarea esențială a automobilului de model Volkswagen Caddy Life, cu n/î XXXXX, și automobilului VAZ 21053 cu n/î XXXXX.

Acțiuni, care au fost încadrate în baza art. 264 alin. (6) Cod penal, conform indicilor calificativi *„încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, în stare de ebrietate cu grad avansat, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul a patru persoane”*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea parțială a sentinței rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 28 928,60 lei de la Derevenco Vadim în beneficiul statului.

În motivarea apelului a menționat că, nu este de acord cu sentința contestată așa cum, instanța de fond eronat a considerat neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare. Însă, în prezenta cauză au fost efectuate expertize judiciare, și cheltuielile suportate pentru efectuarea acestora, urmau a fi puse pe seama inculpatului. Așa cum, reieșind din prevederile art. 227 alin. (1)-(2) pct. 5), art. 229 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare în procesul penal reprezintă cheltuielile apărute în cadrul procesului penal necesare pentru efectuarea actelor de procedură, administrarea probelor, conservarea mijloacelor materiale de probă, asistența juridică garantată de stat, precum și orice alte cheltuieli prevăzute de art. 227 Cod de procedură penală. Temeiul suportării cheltuielilor judiciare de către inculpat își are izvorul în activitatea sa infracțională. În cadrul unui proces penal, statul este

titularul acțiunii penale, fiind primul interesat în tragerea la răspundere penală a celor care au încălcat legea penală. Astfel, vinovatul suportă cheltuieli considerabile pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal

3.1. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel avocatul Ignat Dumitran în numele lui Derevenco Vadim prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului, care nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate.

În susținerea celor solicitate, partea apărării a indicat că, comparând fapta constată de prima instanță cu învinuirea din rechizitoriu se vede că nu sunt descrise acțiunile inculpatului referitoare la punctele încălcate din Regulamentul circulației rutiere, aceste acțiuni nu sunt descrise în învinuirea adusă. Iar, prin această, indică partea apărării că instanța a ieșit din limitele învinuirii aduse.

Totodată, instanța a conchis că, prin acțiunile sale, Derevenco Vadim a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (6) Cod penal, încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, în stare de ebrietate cu grad avansat, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul a patru persoane. Dar, partea apărării a menționat că, din toate încălcările constatate de prima instanță, Derevenco Vadim a încălcat doar pct. 14, prevedere ce însuși și inculpatul a recunoscut că a admis-o, celelalte puncte ale regulamentului, el nu le-a încălcat.

Mai mult, chiar dacă partea apărării a indicat la o serie de încălcări din partea celuilalt conducător a mijlocului de transport ce se deplasa în direcția din sens opus, încălcări, care pun la îndoială versiunea organului de urmărire penală și care o confirmă pe cea a lui Derevenco Vadim. Nici instanța de fond și nici organul de urmărire penală nu le-au analizat, nu au stabilit circumstanțele până la producerea accidentului rutier, că exista indicatorul „cedează trecerea”, care îl obliga pe celălalt conducător auto să-i cedeze trecerea mijlocului de transport condus de Derevenco Vadim. Iar, instanța de fond în sentința contestată nu s-a expus referitor la faptul dacă era necesar să-i fie cedată trecerea mijlocului de transport condus de Derevenco Vadim.

La fel, avocatul a menționat că, argumentele instanței referitoare la vinovăția lui Derevenco Vadim în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (6) Cod penal, se bazează pe probe contrare. Din raportul de expertiză complexă nr. 34/12/1-R-6076 din 18.11.2017 rezultă că, în momentul coliziunii starea reciprocă a a/m Volkswagen și VAZ 21053, au fost amplasate sub unghiul 8-100, automobilele Volkswagen și VAZ erau la intervalul la distanța în limitele de 3,6-5, 2 m de la unghiul drept a carosabilului - în direcția circulației a/m VAZ 21053. Mai mult ca atât, din materialele cauzei, fotografiile și declarațiile experților rezultă că cel mai tare a fost deteriorată partea din dreapta a automobilului, deci automobilul VAZ 21053 se afla pe banda opusă părții sale de

deplasare. Iar careva semne de schimbare a direcției, nu a manifestat, deci se confirmă, în opinia apărării că în același timp două automobile s-au întâlnit la intersecția dintre drumul cu prioritate cu cel secundar, primul ieșind pe partea de carosabil din sens opus automobilul de model VAZ 21053.

De asemenea, apărătorul a indicat că, după producerea accidentului trebuie de ținut cont de acțiunile tuturor șoferilor implicați în accident, înainte de producerea accidentului, în timpul accidentului, toate circumstanțele fiind necesar de luat în considerație. La caz, martorii au indicat că pe lângă ei a trecut un automobil cu viteză și la scurt timp au auzit o bubuitură și și-au dat seama că este accident rutier. Iar, această circumstanță denotă că, versiunea lui Derevenco Vadim se confirmă și nu cea a organului de urmărire penală.

Alt argument al apelului subliniat de avocat este precum că, procesul - verbal de cercetare la fața locului conține o serie de date care se contrazic și care sunt puse la îndoială, referitoare la circumstanțele cauzei. Schema accidentului rutier este pusă la îndoială de partea apărării așa cum, este semnată doar de o persoană și nu a fost întocmită la fața locului, dar în birou. Ceea ce se probează prin lipsa maculatorului la materialele cauzei, anume a acelei scheme întocmite la fața locului, și s-a solicitat audierea persoanei care a întocmit schema accidentului, dar demersul dat a fost respins, făcându-se trimitere la art. 90 alin. (3)-(4) Cod de procedură penală. Însă, potrivit prevederilor legale în vigoare ofițerul de urmărire penală poate fi audiat referitor la actele pe care le-a întocmit.

Mai mult ca atât, a fost indicat de partea apărării la compararea schemei întocmite la fața locului din 28.10.2017 și schema suplimentară din 07.11.2017, și astfel se vor vedea neconcordanțele, care așa și nu au putut fi înlăturate de partea apărării, chiar dacă s-a încercat acest fapt. Iar, fiind audiat expertul, a fost comunicat că, locul tamponării ar fi de stabilit mai cu precizie dacă i s-ar prezenta harta părții de drum unde s-a petrecut accidentul rutier.

Apărătorul a remarcat că, era necesară suprapunerea completă a părților mașinilor ce au intrat în impact, iar argumentele invocate întru nerealizarea suprapunerii acestora nu sunt plauzibile și întemeiate. Menționându-se că, pentru stabilirea adevărului era necesară stabilirea unghiului de interacțiune prin suprapunerea fragmentelor mașinilor menționate și anume, capota mașinii de model VAZ cu capota celei de model Volkswagen Caddy Life. Indicând că nu au fost suprapuse automobilele în întregime, cu toate părțile lor componente, care au interacționat din motiv că nu a existat posibilitatea, nu exista spațiu, iar de la automobilul de model Volkswagen Caddy Life nu erau cheile pentru a-l porni. Deci, întru confirmarea imposibilității suprapunerii nu doar a părților automobilelor

menționate, ci a mașinilor date în întregime, s-a făcut referire la niște motive ce nu constituie temei de a realiza suprapunerea automobilelor date, cu scopul evitării suspiciunilor că nu a fost corect efectuată expertiza. Astfel, nu poate fi reținută ca întemeiată poziția organului de urmărire penală, precum că, Derevenco Vadim ar fi intrat pe partea carosabilului cu direcția de deplasare din sens opus. Cu atât mai mult că, cineva din participanții la proces, în cursul examinării cauzei a indicat că șoferul a virat volanul la stânga întru protejarea sa, dar acest argument nu poate fi considerat întemeiat, dacă ar fi fost așa șoferul ar fi virat la dreapta pentru a se proteja de lovitură.

Subsecvent, partea apărării a indicat că, neîntemeiat a fost respinsă cererea de recuzare a judecătorului Uzun Svetlana, deoarece aplicând măsura preventivă - arest la domiciliu s-a expus asupra materialelor cauzei.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 03 decembrie 2020, apelurile declarate au fost respinse ca fiind nefondate cu menținerea sentinței fără modificări.

Se încasează de la Derevenco Vadim în beneficiul lui Pavlova Galina suma de 1 000 (una mie) lei, Cojocar Grigore suma de 1 000 (una mie) lei, Vornicova Maria suma de 1 000 (una mie) lei și Goliș Victor suma de 1 000 (una mie) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate la judecarea cauzei în instanța de apel.

4.1. În partea descriptivă de deciziei instanța de apel a menționat că, probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate, însă dat fiind faptul că se solicită achitarea inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (6) Cod penal, întru asigurarea principiului contradictorialității, reglementat de art. 24 Cod de procedură penală, la solicitarea procurorului Tomița Mihail au fost cercetate probele administrate în instanța de fond, și anume: Proces-verbal din 28 octombrie 2017 de cercetare la fața locului, cu anexe foto și schemă, fiind cercetat locul accidentului rutier (Vol. I, f.d.5-19); Proces-verbal de cercetare a mijlocului de transport din 28 octombrie 2017, fiind supus cercetării automobilul de model VW CADDY (Vol. I, f.d.22); Proces-verbal de reținere a mijlocului de transport nr. 45, din 28 octombrie 2017, privind automobilul de model VW CADDY (Vol. I, f.d.23); Proces-verbal privind cercetarea stării mijlocului de transport în rezultatul accidentului rutier din 28 octombrie 2017, în privința mijlocului de transport de model "VAZ 21053" (Vol. I, f.d.28); Proces-verbal de reținere a mijlocului de transport, nr. 46 din 28 octombrie 2017, a mijlocului de transport de model "VAZ 21053" (Vol. I, f.d.29); Raport de constatare nr. 121 din 10 noiembrie 2017, cu anexe planșe fotografice, pe numele Pavlov Artiom XXXXX, anul nasterii XXXXXcauza decesului fiind indicată primirea traumei cranio - cerebrale deschise (Vol. I, f.d.37-45); Raport de constatare nr. 120 din 10 noiembrie 2017, cu anexe planșe fotografice, pe numele Cojocar Fiodor XXXXX, anul nasterii XXXXX, cauza decesului

fiind indicată primirea traumei cranio - cerebrale deschise (Vol. I, f.d.48-56); Raport de constatare nr. 119 din 10 noiembrie 2017, cu anexe planse fotografice, pe numele Goliș Igor XXXXX, născut la XXXXX, fiind indicat la concluzii cauza decesului primirea vătămărilor corporale grave, periculoase pentru viață, sub formă de traumă ascuțită a cutiei toracice și a abdomenului cu dereglarea plămânului stâng, splinei, ficatului, însoțite de hemoragie în cavitatea de pleură stângă cu volumul de 850 ml, în cavitatea abdominală - 600 ml, survenite de șoc hemoragic (Vol. I, f.d.59-65); Proces-verbal de ridicare din 28 octombrie 2017, fiind ridicat de la Derevenco Vadim proba de sânge în cantitate de 10 ml (Vol. I, f.d.67-69); Test cu aparatul "Drager" din 28 octombrie 2017, pe numele Col Vitalii, rezultatul fiind de 0,79 mg/l (Vol. I, f.d.73); Test cu aparatul "Drager" din 28 octombrie 2017, pe numele Secrieru Vladimir, rezultatul fiind de 0,47 mg/l (Vol. I, f.d.74). Pachet nr. 1 cu corpuri delictive, proces-verbal de vizionare a CD-ului din 30 octombrie 2017, ordonanță privind recunoașterea și anexarea la cauza penală a corpurilor delictive din 30 octombrie 2017, CD-ul cu inscripția "Free - style" cu capacitatea 1,7 GB, care fiind vizionat în instanța de apel, la deschiderea acestui disc se observă că este un fișier constituit la 31 octombrie 2017 cu capacitatea de 615 442 kB. Cu ajutorul softului s-a deschis fișierul cu o înregistrare video fără sunet, care se vizionează într-o încăpere în interiorul căreia se află o mulțime de persoane de vârstă tânără care dansează și este impresia că este o discotecă. Totodată, un cerc separat de persoane de gen masculin consumă periodic ceva din pahare, înregistrarea durează până la orele 01:00 (Vol. I, f.d.82-84); Copia certificatelor medicale de constatare a deceselor din 28 octombrie 2017, pe numele Cojocar Fiodor, Goliș Igor, Pavlov Artiom (Vol. I, f.d.87-89); Copia certificatului medical constatator al decesului din 06 noiembrie 2017, pe numele Vornicov Ivan (Vol. I, f.d.92) și au fost date citirii următoarele probe: proces-verbal de audiere a bănuțului din 01 noiembrie 2017 (Vol. I, f.d.151); proces-verbal de audiere a învinutului din 03 noiembrie 2017, Derevenco Vadim menționând că se folosește de dreptul de a nu da careva declarații, vina nu o recunoaște în cele imputate (Vol. I, f.d.158); proces-verbal de audiere a părții vătămăte Secrieru Dmitri din 31 octombrie 2017 (Vol. II, f.d.7-8); proces-verbal de audiere a martorului Golis Evghenii din 31 octombrie 2017 (Vol. II, f.d.9-10); proces-verbal de audiere a martorului Dubrovina Ilona din 31 octombrie 2017 (Vol. II, f.d.11-12); proces-verbal de audiere a martorului Verbanov Vasilii din 31 octombrie 2017 (Vol. II, f.d.13-14); proces-verbal de audiere a martorului Costov Ivan, cu anexă schema din 11 noiembrie 2017 (Vol. II, f.d.15-17); proces-verbal de audiere a martorului Cîvîrjic Vadim, cu anexă schema din noiembrie 2017 (Vol. II, f.d.22); proces-verbal de audiere a succesoriului victimei Cojocar Grigori din 14 noiembrie 2017 (Vol. II, f.d.23); proces-verbal de audiere a succesoriului victimei Pavlov Serghei din 15 noiembrie 2017 (Vol. II, f.d.26); proces-verbal de audiere a

succesorului victimei din 16 noiembrie 2017, Goliș Victor (Vol. II, f.d.29); proces-verbal de audiere a succesorului victimei Vornicova Marina din 16 noiembrie 2017 (Vol. II, f.d.32); proces-verbal de audiere a martorului Col Vitalii din 28 noiembrie 2017 (Vol. II, f.d.38); proces-verbal de audiere suplimentară a succesorului victimei Vornicova Marina din 21 noiembrie 2017 (Vol. II, f.d.39); Proces-verbal din 21 noiembrie 2017 privind examinarea telefonului mobil de model „DOOGEE-T5”, cu anexă foto tabel (Vol. II, f.d.42); proces-verbal de audiere suplimentară a succesorului victimei Golis Victor din 21 noiembrie 2017 (Vol. II, f.d.45); proces-verbal din 21 noiembrie 2017 de examinare a telefonului mobil de model "Xiaomi Redmi Note 4", cu foto tabel (Vol. II, f.d.48-49); proces-verbal privind verificarea declarațiilor la locul accidentului rutier, din 07 noiembrie 2017, această acțiune fiind realizată cu participarea lui Derevenco Vadim (Vol. II, f.d.51-55); proces-verbal din 07 noiembrie 2017 de cercetare la fața locului, cu anexele foto, acțiune petrecută cu participarea lui Derevenco Vadim și a avocatului acestuia (Vol. II, f.d.58-72); proces-verbal din 07 noiembrie 2017 de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, cu anexe foto, fiind verificate la fața locului declarațiile martorului Goliș Evghenii (Vol. II, f.d.73-76); proces-verbal din 12 noiembrie 2017 de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, cu anexe foto, fiind verificate la fața locului declarațiile martorului Costov Ivan (Vol. II, f.d.77-80); proces-verbal din 13 noiembrie 2017 de cercetare la fața locului, cu anexe foto, cercetarea la fața locului fiind realizată în s. Valea Perjei (Vol. II, f.d.81-85); raport de constatare nr. 2096 din 30 noiembrie 2017, pe numele Vornicov Ivan, fiind indicat la concluzii că, decesul acestuia a survenit în rezultatul traumei cranio - cerebrale deschise (Vol. II, f.d.92-95); raport de expertiză judiciară nr. 811 din 13 noiembrie 2017, cu anexă fototabel, în care la concluzii este menționat că, în proba de sânge prezentată spre cercetare cu inscripția pe eprubetă Derevenco Vadim, s-a depistat alcool etilic în cantitate de 3,78 ‰, echivalent a 3,78 g/l, nu s-au depistat canabinoide - compuși chimici activi al cannabisului. Din cauza insuficienței materialului biologic (sânge 8 ml) determinarea altor substanțe narcotice nu a fost efectuat (Vol. II, f.d.112-114); raport de expertiză judiciară nr. 810 din 06 noiembrie 2017, la concluzii fiind indicat că, în proba de sânge prezentată spre cercetare cu inscripția pe eprubetă Vornicov Ivan, nu s-a depistat alcool etilic (Vol. II, f.d.132-133); raport de expertiză judiciară nr. 235 D din 14 noiembrie 2017, realizat în privința lui Cojocar Fiodor, în care la concluzii este indicat că, decesul acestuia a survenit, conform actului de examinare medico - legală nr. 120 din 10 noiembrie 2017, în rezultatul traumei cranio - cerebrale deschise, trauma neascuțită a cutiei toracice (Vol. II, f.d.151-155); raport de expertiză judiciară nr. 236 D din 14 noiembrie 2017, realizat în privința lui Pavlov Artiom la concluzii este indicat că, decesul acestuia a survenit conform actului de examinare medico - legală nr. 121 din 10 noiembrie 2017, în

rezultatul traumei cranio - cerebrale deschise (Vol. II, f.d.171-174); raport de expertiză judiciară nr. 234 D din 14 noiembrie 2017, în privința lui Goliș Igor, fiind menționat la concluzii că, decesul acestuia a survenit, conform actului de examinare medico - legală nr. 119 din 10 noiembrie 2017, în rezultatul traumei ascuțite a cutiei toracice și a abdomenului cu dereglarea plămânului stâng, splinei, ficatului, însoțite de hemoragie în cavitatea de pleură stângă cu volumul de 850 ml, în cavitatea abdominală - 600 ml, survenite de șoc hemoragic (Vol. II, f.d.190-193); raport de expertiză judiciară nr. 162D/2096 din 30 noiembrie 2017, la concluzii este indicat că, decesul lui Vornicov Ivan a survenit în rezultatul traumei cranio - cerebrale deschise, manifestată prin plagă contuză pe sprânceana dreaptă și echimoză pe nas, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura bazei craniului și fracturi ale oaselor faciale, hemoragii subarahnoidiene, sânge în ventriculii cerebrali, focare de contuzie și dilacerare intracerebral, soldată cu hemoragii secundare în trunchiul cerebral - ce se confirmă prin modificările depistate la necropsie și adevărate prin rezultatele histologice (Vol. II, f.d.209-210); raport de expertiză judiciară nr. 378/D din 30 noiembrie 2017 și traducerea acesteia în limba rusă, în privința lui Derevenco Vadim, la concluzii fiind indicat că, s-a constatat: traumă cranio - cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, fractura coastei V din dreapta, produse la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, adică în urma accidentului rutier, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie. Ținând cont de localizarea leziunilor corporale la momentul impactului, persoana putea fi pe locul șoferului, dar cu certitudine nu este posibil de stabilit și este nevoie de luat în considerație starea autovehiculului și anume deteriorarea în salon (Vol. III, f.d.9-11); raport de expertiză judiciară nr. 379/D din 27 noiembrie 2017 și traducerea acesteia în limba rusă, în privința lui Secrieru Dmitri, în care la concluzii este menționat că luxația în regiunea articulației radio - cripene drepte, fractura procesului stiloid osului radial drept, produse la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, adică în urma accidentului rutier, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie (Vol. III, f.d.26-28); raport de expertiză judiciară nr. 380/D din 30 noiembrie 2017 și traducerea acesteia în limba rusă, în privința lui Col Vitalii, la concluzii fiind indicat că, s-a constatat traumă cranio - cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, plagă contuz - ruptă pe bărbie, produse la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, adică în urma accidentului rutier, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică medico - legal ca vătămare corporală ușoară (Vol. III, f.d.43-45); raport de expertiză nr. 34/12/1-R-6076 din 18 noiembrie 2017, cu scheme și foto, în care la concluzii este indicat că, întrebările nr. 1, 9, 10, 11, 24, 25: procedurile

tehnice aprobate în cadrul Centrului tehnico-criminalistic și expertize judiciare, indicate în domeniul expertizei auto-tehnice, nu prevăd metodologia de cercetare și răspuns la întrebările date (Vol. III, f.d.70-105); raport de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-6952 din 29 decembrie 2018 (Vol. IV, f.d.78-84, 86); declarațiile martorului Secrieru Dmitrii (Vol. IV, f.d.95-98); declarațiile succesoriului victimei Cojocar Grigori (Vol. IV, f.d.101); declarațiile succesoriului victimei Vornicova Marina (Vol. IV, f.d.102); declarațiile martorului Golis Evghenii (Vol. IV, f.d.170- 172); declarațiile martorului Dubrovina Ilona (Vol. IV, f.d.173-175); declarațiile martorului Col Vitalii (f.d.203-204); declarațiile martorului Costov Ivan (Vol. IV, f.d.207-211); declarațiile expertului Cozlovschii Ghenadii (Vol. V, f.d.37-39); declarațiile inculpatului Derevenco Vadim (Vol. V, f.d.50- 56).

Instanța de apel audiind participanții la proces, cercetând probele administrate în instanța de fond, și apreciind totalitatea probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a conchis că acțiunile inculpatului au fost îndreptate și spre săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (6) Cod penal, conform indicilor calificativi „*încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, în stare de ebrietate cu grad avansat, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul a patru persoane*”.

Astfel, instanța de apel a respins ca nefondat argumentul apărării precum că, eronat ar fi fost respinsă ca neîntemeiată cererea de recuzare a judecătorului Uzun Svetlana, deoarece aceasta s-ar fi expus asupra vinovăției inculpatului în urma examinării demersului privind prelungirea arestului la domiciliu, or, la examinarea demersului privind prelungirea măsurii preventive, judecătorul trebuie să verifice dacă există bănuiala rezonabilă, ceea ce a și fost realizat la caz.

Deci, instanța de fond nu s-a expus asupra vinovăției inculpatului, odată cu examinarea demersului de prelungire a arestului la domiciliu, dar s-a expus asupra existenței bănuielii rezonabile de comiterea faptei ce i se imputa inculpatului. Mai mult ca atât, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că, faptele ce au dat naștere bănuielii rezonabile că persoană a săvârșit vreo infracțiune, nu trebuie să fie de același nivel cu cele necesare pentru justificarea unei condamnări, și nu se impune ca poliția sau autoritatea care dispune arestarea să adune probe pentru a formula o acuzație completă în momentul arestării sau pe timpul reținerii provizorii (*hot. Murray împotriva Regatului Unit, serie nr. 300-A, § 55, 56, din 28 octombrie 1994*).

Mai mult decât atât, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a ținut cont la emiterea încheierii din 28.12.2017 de toate circumstanțele cauzei (Vol. IV, f.d.27-29),

fapt ce a dus întemeiat la respingerea cererii de recuzare a judecătorului Uzun Svetlana, prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 22 ianuarie 2018 (Vol. IV, f.d.58).

De asemenea, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul indicat în apelul părții apărării, precum că, prima instanță ar fi depășit limitele învinuirii așa cum, potrivit art. 325 Cod de procedură penală „(1) judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. (2) Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod”. Iar, la art. 392 Cod de procedură penală este stipulat că, „(1) după ce a soluționat chestiunile arătate în art.385-388, instanța de judecată procedează la întocmirea sentinței. Sentința constă din partea introductivă, partea descriptivă și dispozitiv”. Prevederi, de care a ținut cont instanța de fond la emiterea sentinței așa cum, în partea descriptivă a sentinței instanța de fond constată faptele ce i se impută lui Derevenco Vadim, și pe care le-a considerat ca fiind dovedite, și care sunt în concordanță directă cu cele imputate în rechizitoriu (Vol. III, f.d.235, f.d.141). Astfel, instanța de fond a făcut analiza detaliată faptelor imputate, dând apreciere acțiunilor inculpatului ca rezultat a încălcărilor Regulamentului circulației rutiere, comise (Vol. V, f.d.158-159), în acest sens acționând potrivit art. 394 alin. 1), pct. 2) Cod de procedură penală „probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe”.

Cu referire la alegațiile apărării precum că, instanța de fond a ieșit din limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, or din sentința contestată se desprinde că instanța de fond a constatat faptele imputate inculpatului, pe care le-a considerat ca fiind dovedite. Iar, în motivare analizează probele și acțiunile inculpatului întru stabilirea vinovăției acestuia de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (6) Cod penal, în rezultatul încălcării pct. 2-3, pct. 14 lit. a), pct. 39.1), pct. 42.2), pct. 45.1, lit. a), d), pct. 45.2) din Regulamentul circulației rutiere.

Cu referire la argumentul părții apărării, precum că, la caz ar fi fost demonstrată doar încălcarea punctul 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere (în continuare Regulament), așa cum, Derevenco Vadim nici nu a negat că a condus în stare de ebrietate și că, restul încălcărilor imputate a regulilor de circulație nu ar fi fost confirmate prin nimic, instanța de apel a menționat în acest sens faptul că, materialele cauzei demonstrează integral încălcarea de către Derevenco Vadim nu doar a punctul 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, dar inclusiv și a pct. 2-3, pct. 39.1), pct. 42.2), pct. 45.1, lit. a), d), pct. 45.2) din Regulament. Astfel, asupra încălcărilor

menționate, instanța de apel urmează să se expună mai detaliat, analizând integral acțiunile inculpatului în raport cu probele anexate la dosar.

Cât privește invocarea părții apărării referitor la obligativitatea conducătorului mijlocului de transport VAZ 21053 cu n/î XXXXX, care se deplasa pe drum fără prioritate, de a-i ceda trecerea automobilului de model Volkswagen Caddy Life, cu n/î XXXXX, care se deplasa pe drum cu prioritate, se notează următoarele: Potrivit pct. 59 din Regulamentul circulației rutiere „3) în cazul în care drumul cu prioritate își schimbă direcția în intersecție, conducătorii de vehicule care se deplasează pe drumul cu prioritate trebuie să respecte ordinea trecerii intersecțiilor de semnificație echivalentă. Ulterior, aceeași ordine trebuie să-o respecte conducătorii de vehicule de pe drumurile fără prioritate”. Iar, în speță într-adevăr a fost stabilit că drumul pe care se deplasa Derevenco Vadim era drum cu prioritate, iar Cojocar Feodor conducea mijlocul de transport de model VAZ 21053, pe drum fără prioritate, unde se află indicatorul „cedează trecerea”.

Subsecvent, instanța de apel a menționat că, tot în cursul examinării cauzei a fost stabilit că, Derevenco Vadim avea intenția de a se deplasa de pe drumul cu prioritate pe drumul adiacent, iar Cojocar Feodor invers, de pe drumul adiacent pe cel cu prioritate. Astfel, dacă aveau să meargă ambii în direcția în care intenționau să meargă, traiectoriile automobilelor nu trebuiau să se intersecteze. Iar, în cazul, dacă Derevenco Vadim urma să se deplaseze în continuare pe drumul cu prioritate, toți șoferii de pe drumul fără prioritate, care urmau să intersecteze traiectoria inculpatului, ieșind de pe drumul adiacent pe drumul cu prioritate, ajungând la indicatorul „cedează trecerea”, aveau obligația să cedeze trecea celor ce se deplasează pe drum cu prioritate. Dar, la caz, Derevenco Vadim s-a deplasat de pe drum cu prioritate pe drumul adiacent, deci fiind aplicabile prevederile pct. 59.3 din Regulament și pct. 56 din Regulament, care prevede că „1) în cazul în care traiectoriile de mers prin intersecție ale vehiculelor nu se intersectează, acestea se pot deplasa concomitent”. Iar, la caz, a fost stabilit că, dacă nu avea loc accidentul, direcțiile de mers prin intersecție ale vehiculelor nu se intersectau, atât timp cât se păstra intenția de deplasare a șoferilor. Astfel, la caz, acțiunile lui Cojocar Feodor au fost în conformitate cu prevederile pct. 56.1 și pct. 59 din Regulament, corect instanța de fond stabilind că acesta nu a încălcat regulile de circulație.

Mai mult decât atât, instanța de apel a conchis că, Cojocar Feodor conducând mijlocul de transport de model VAZ 21053, pe drum fără prioritate cu intenția de a-și continua deplasarea pe drum cu prioritate, iar Derevenco Vadim invers, rezultă la caz că, pct. 56.1 din Regulament îi oferea dreptul lui Cojocar Feodor să nu stopeze mișcarea și să-și continue deplasarea în direcția în care tindea să meargă. Deci, nefiind aplicabile

în cazul dat prevederile pct. 7 din Regulament și cerințele pct. 2.1 (II indicatoare de prioritate) din Regulament.

Așa cum, în sensul pct. 7 din Regulament „cedează trecerea - obligația unui participant la trafic să se abțină de la mișcare dacă aceasta va impune alți participanți, care au prioritate, să modifice în mod brusc direcția, viteza sau să oprească”. Și, conform 2.1 (II indicatoare de prioritate) din Regulament „cedează trecerea - conducătorul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care se apropie de intersecție pe drumul ce urmează a fi intersectat”.

Prevederile menționate în ansamblu demonstrează faptul că, în speță, punând accent pe direcțiile și intențiile de deplasare a automobilelor conduse de Cojocar Feodor și Derevenco Vadim, primul nu a avut obligația de a-i ceda trecerea ultimului. Chiar dacă partea apărării invocă că Cojocar Feodor ar fi procedat incorect că s-a produs tamponarea din cauza acestuia, că el ar fi încălcat Regulamentul circulației rutiere, inclusiv prin faptul că nu a cedat trecerea lui Derevenco Vadim. În urma examinării cauzei a fost stabilit faptul că, Cojocar Feodor a procedat în conformitate cu Regulamentul, și chiar a încercat să evite tamponarea cu automobilul condus de Derevenco Vadim, care îi venea în întâmpinare și care a intrat pe contrasens, dar nu invers, cum se invocă de partea apărării. Așa cum, după intențiile de deplasare, direcțiile automobilelor conduse de Derevenco Vadim și Cojocar Feodor, nu se intersectau și nu exista obligația lui Cojocar Feodor de a-i ceda trecerea lui Derevenco Vadim, care se deplasa de pe drum cu prioritate pe drum fără prioritate, iar Cojocar Feodor invers.

Mai mult, faptul că Cojocar Feodor nu avea obligația de a-i ceda trecerea lui Derevenco Vadim rezultă și din ceea că, tamponarea nu a avut loc în intersecție, unde se afla indicatorul „cedează trecerea”, ci pe drumul cu prioritate. Deci, Cojocar Feodor conducea deja mijlocul de transport de model VAZ 21053, pe drum cu prioritate cât Derevenco Vadim a intrat pe contrasens. Locul tamponării fiind arătat în schemele întocmite în cadrul cercetării la fața locului cât și cercetării suplimentare din 07.11.2017 și 13.11.2017 (Vol. I, f.d.5-19, Vol. II, f.d.58-72; 81-85), inclusiv din fotografii (Vol. I, f.d.9-19) se vede că tamponarea s-a realizat pe drumul cu prioritate, ceea ce rezultă și din rapoartele de expertiză efectuate pe prezenta cauză, cât și din declarațiile martorilor.

Indicatorul „cedează trecerea” în scheme este arătat până la locul tamponării, deci Cojocar Feodor a trecut de acest indicator și apoi a avut loc tamponarea, indicatorul fiind lăsat în urmă la o distanță nu mai puțin de 50 m. Iar, de la începutul acostamentului drumului principal până la locul tamponării este distanța de 17,4 m. Astfel, tamponarea nu s-a realizat la intersecție, unde, după cum invocă partea apărării, Cojocar Feodor ar fi trebuit să cedeze trecerea lui Derevenco Vadim. Tamponarea

având loc pe drumul cu prioritate, conform regulilor de circulație rutieră Cojocar Feodor nu mai avea obligația de a ceda trecerea, ceea ce rezultă din pct. 56.1, pct. 59, pct. 7 și 2.1 (II indicatoare de prioritate) din Regulament. Așa cum, din materialele cauzei rezultă că tamponarea s-a petrecut pe drumul cu prioritate și deplasându-se deja pe acest drum, Cojocar Feodor nefiind în intersecție, pe drum adiacent și dorind să intre pe drum cu prioritate, ar fi avut obligația de a ceda trecerea tuturor mijloacelor ce se deplasau pe drumul cu prioritate, și apoi să treacă el, situație ce nu se manifestă la caz.

Cu referire la argumentul părții apărării, precum că în intersecție există indicatorul „cedează trecerea”, dar acesta nu a fost arătat special în toate schemele întocmite, instanța de apel a subliniat că, într-adevăr acest indicator există și fiind realizată cercetarea la fața locului la 28.10.2017, acesta nu a fost arătat în schemă (Vol. I, f.d.5-19). Însă, fiind audiat martorul Capanji Nicolai în instanța de apel a declarat că el a întocmit schema accidentului rutier, nu a fost inclus în schemă indicatorul „cedează trecerea”, posibil a scăpat să-l arate. Așa cum, fiind făcută prima cercetare la fața locului era mult de lucru și câte ceva s-a mai scăpat, și era și noapte, iar fiind realizată cercetarea suplimentară la fața locului, ziua, a arătat în scheme inclusiv indicatorul dat (Vol. I, f.d.5-19, Vol. II, f.d.60, 83, Vol. VI, f.d.244-245).

De asemenea, instanța de apel a menționat că, argumentele părții apărării precum că schemele anexate la procesele - verbale de cercetare la fața locului, contravin una alteia, sunt neîntemeiate, or, aceste scheme ale accidentului rutier au fost întocmite de Capanji Nicolai și el a și semnat, fapt confirmat de acesta în urma audierii lui. Mai mult ca atât, fiind realizată cercetarea la fața locului noaptea a fost făcută o parte din lucru și fiind necesar de a face poze și ziua a indicat că dimineața a revenit la fața locului și a continuat lucru, și au fost realizate la cercetările suplimentare și scheme care completează schema realizată inițial. Martorul dat a recunoscut că în prima schemă nu au fost indicate toate indicatoarele de circulație rutieră și a explicat și cauza. Iar, ulterior au fost înlăturate omisiunile și întocmite scheme, care se completează reciproc, dar nu contravin între ele, chiar una dintre scheme fiind întocmită cu participarea părții apărării (Vol. I, f.d.7, Vol. II, f.d.60, 83). Cu atât mai mult că, la efectuarea expertizei nu s-a pus accent doar pe prima schemă a accidentului, experții luându-le în considerație pe toate, deoarece după prima schemă, au mai fost întocmite alte scheme, care o completează pe prima, și s-au luat în considerație toate (Vol. V, f.d.38-40).

Totodată, partea apărării nefondat a invocat că, prima instanță constată vinovăția inculpatului în baza unor probe care se combat una pe alta. Însă, în urma examinării cauzei a fost stabilit faptul că, doar declarațiile inculpatului contravin probelor anexate la prezenta cauză, chiar și declarațiile lui Secrieru Dmitri, unul din pasagerii din automobilul condus de Derevenco Vadim, coroborează cu materialele cauzei și combat

argumentele inculpatului. La caz, Derevenco Vadim a indicat că a condus în stare de ebrietate, dar s-a urcat la volan așa cum, nu era mai beat ca Secrieru Dmitri, că acesta din urmă ar fi băut mai mult ca el, împreună cu Col Vitali (Vol. V, f.d.50-56). Aceste declarații vin în contradicție cu materialele cauzei, inclusiv cu declarațiile martorului Secrieru Dmitri, care a menționat că în acea seară inculpatul a băut mai mult ca el împreună cu Col Vitali, și fiind în stare de ebrietate avansată i-a propus ca să conducă el în locul lui Derevenco Vadim, dar el a refuzat. Faptul că Derevenco Vadim a consumat mai mult decât Secrieru Dmitri este confirmat prin raportul de expertiză judiciară și actul de examinare medico - legală nr. 811 din 13 noiembrie 2017, conform căruia în proba de sânge prezentată spre cercetare cu inscripția pe eprubetă Derevenco Vadim, s-a depistat alcool etilic în cantitate de 3,78 ‰, echivalent a 3,78 g/l (Vol. II, f.d.112-115). Pe când în aer expirat de Col Vitali au fost depistați vapori de alcool cu concentrarea de 0,79 mg/l, iar la Secrieru Dmitri concentrația de alcool de 0,47 mg/l, ceea ce reiese din testele Drager (V.I, f.d.73-74). Deci, declarațiile lui Secrieru Dmitri sunt susținute de probe, iar Derevenco Vadim și-a luat poziția de apărare, ceea ce este un drept a inculpatului, acesta nerecunoscând vina în cele imputate. Chiar dacă Derevenco Vadim a declarat în cursul examinării cauzei în fond și susținută poziția în instanța de apel că, el se deplasa pe banda sa de deplasare și că nu ar fi intrat pe contrasens, acesta menționând că a fost depășit de o mașină din partea dreaptă, pe lângă locul pasagerului Secrieru Dmitri. Invocând că, el se deplasa cu viteză mică și mergea drept înainte, nu vira ba la dreapta, ba la stânga, era întuneric, dar condițiile meteorologice erau normale. Mai mult ca atât că, după tamponare volanul la mașina condusă de dânsul, stătea drept, și a băut puțin în acea seară, starea lui de sănătate era normală, se simțea bine. Menționând că, fiind depășit de această mașină, care nu se deplasa cu lumina farurilor de întâmpinare și a fost orbit. Apoi a apărut a doua mașină, la care nu luminau farurile și nu a reușit să vadă pe care bandă se deplasa și s-a produs tamponarea, nici nu a putut să vadă a doua mașină (Vol. V, f.d.50-56).

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, deși inculpatul Derevenco Vadim nu recunoaște vina de comiterea celor imputate, vinovăția acestuia este demonstrată prin probele anexate la dosar, inclusiv și declarațiile martorilor, părților vătămate, succesorilor victimelor. Din declarațiile martorului Secrieru Dmitri, date în cadrul urmăririi penale, cât și la examinarea cauzei în instanța de fond, rezultă că, Derevenco Vadim a condus automobilul cu viteză, fiind în stare de ebrietate. Deci, chiar dacă Derevenco Vadim a invocat că, el se deplasa pe banda sa de circulație și cu viteză mică, pasagerul de pe bancheta din față, lângă șofer - Secrieru Dmitri îl contrazice invocând că văzând că viteza se mărește, și-a cuplat centura, și tot el a invocat că până la benzinărie nu a mers chiar drept, dar ba la dreapta, ba la stânga.

Mai mult ca atât, instanța de apel a remarcat că din declarațiile martorilor Goliș Evgheni, Cîvîrjic Vadim, Costov Ivan, Dubrovina Ilona, se constată viteza cu care circula inculpatul era mare și că acesta nu a circulat numai înainte, dar și dintr-o parte în alta, ba la stînga, ba la dreapta, pînă la producerea accidentului, nu contravin declarațiilor date de Secieru Dmitri, ci coroborează și se completează între ele.

De asemenea, martorul Verbanov Vasiliu a indicat că cineva l-a întrebat pe Derevenco Vadim de ce l-a stropit cu cafea și de ce a stricat cana, dar ce acesta a răspuns, el nu a auzit. Apoi Derevenco Vadim și cu celălalt băiat au plecat, dar el nu a văzut cum a plecat cu mașina, deoarece era implicat într-o discuție. Ulterior, de el s-a apropiat Ratcov Nicolai și Petrov Dmitri și i-au spus că a trecut ambulanța și că posibil Vadim în stare de ebrietate a făcut ceva pe drum și a hotărât să plece pînă la intersecție poate cineva are nevoie de ajutor. Ajungând acolo a văzut ambulanța și că acolo a avut loc accident rutier și după ce au văzut că nu mai au cu ce ajuta, au plecat în s. Valea Perjei (Vol. II, f.d.13-14).

Nu se poate trece cu vederea nici faptul că, succesorul victimei Cojocar Grigori a indicat că, Cojocar Feodor a fost unicul său fiu, care avea în proprietate automobilul de model "VAZ - 21053", de culoare neagră și care avea practică în condus - trei ani. În toată această perioadă nu a nimerit în nici un accident rutier și nici nu a provocat nici un accident rutier, nici nu încălca regulile de circulație, conducea foarte atent și nu consuma băuturi alcoolice. Toți succesorii victimelor (Pavlova Galina, Vornicova Marina, Goliș Victor, inclusiv și Cojocar Grigori) au indicat că, în acea seară copiii lor le-au zis că se duc să se întâlnească cu prietenii. La fel, au invocat faptul că, doresc ca Derevenco Vadim să fie tras la răspundere penală așa cum, consideră că acesta poartă toată vina pentru cele întâmplate.

Instanța de apel a menționat faptul că, anume Derevenco Vadim a intrat pe contrasens este demonstrat prin procesele - verbale de cercetare la fața locului, schemele accidentului rutier, fotografiile realizate la fața locului, rapoartele de expertiză, declarațiile martorilor, inclusiv a experților Cozlovschii Ghenadii, Lungu Vladimir și Țurcan Valerii. Mai mult ca atât, referitor la poziționarea automobilelor, expertul Cozlovschii Ghenadii (Vol. V, f.d.39) a indicat că, posibil șoferul mașinii de model VAZ 21053 când a văzut că vine mașina în el a virat ca să evite accidentul rutier, a încercat să ocolească obstacolul și de aceasta a rezultat anume acest unghi dintre automobile. Și, din aceste considerente instanța de apel nu reține argumentul părții apărării, precum că, Cojocar Feodor ar fi încălcat pct. 45 din Regulament, care obligă conducătorul să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului. Or, la caz, în situația creată de Derevenco Vadim, Cojocar Feodor

nu putea să evite tamponarea prin oprirea mașinii, dar a încercat să evite coliziunea prin virarea la stânga.

Mai mult ca atât, în raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-6076 din 18 noiembrie 2017, cu scheme și fotografii, la concluzii este menționat că, în momentul tamponării poziția reciprocă a automobilului de "Volkswagen Caddy" cu n/î XXXXX față de automobilul de model „VAZ 21053” cu n/î XXXXX, a fost sub un unghi de aproximativ 8° (vezi anexa nr. 3, schema nr. 2). Locul tamponării automobilelor de model "Volkswagen Caddy" cu n/î XXXXX și "VAZ 21053" cu n/î XXXXX, a avut loc într-un interval de distanță cuprins între limitele 3,6-5,2 m de la marginea dreapta a părții carosabile (după direcția de deplasare a automobilului de model "VAZ 21053" cu n/î XXXXX, vezi schema nr. 2, anexa nr. 3, la prezentul raport de expertiză). Poziția (în interval limită) automobilelor date, în momentul tamponării, în raport cu elementele părții carosabile, este ilustrată schematic, vezi schema nr. 2, anexa nr. 3, la prezentul raport de expertiză. Până la momentul producerii accidentului rutier, automobilul de model "Volkswagen" cu n/î XXXXX, n-a avut careva defecte tehnice în sistemele de frânare, ghidare, suspensie, anvelope, care au putut genera producerea accidentului rutier dat (Vol. III, f.d.70-105). Iar, în raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-6952 din 29 decembrie 2017 cu anexe foto și traducerea în limba rusă a concluziilor raportului dat, este indicat la concluzii că, 1-3: în mostrele de sol prezentate la examinare în două sacoșe cu nr. 1 și nr. 2, ridicate la 13.11.2017 în cadrul efectuării cercetării la fața locului al accidentului rutier, cât și pe capacul inferior al cutiei de viteză, ridicat la în cadrul efectuării expertizei autotehnice-traseologie de la automobilul de model "VAZ 21053" cu n/î XXXXX, s-au depistat compuși care se regăsesc în compoziția lubrifianților de tipul uleiurilor de transmisie. 4. Urmele de ulei de transmisie depistate pe capacul inferior al cutiei de viteză, ridicat la în cadrul efectuării expertizei autotehnice-traseologie de la automobilul de model "VAZ 21053" cu n/î XXXXX, are aceiași compoziție cu urmele de ulei de transmisie depistate pe cele două mostre de sol prezentate la examinare în sacoșele cu nr. 1 și nr. 2, ridicate la 13.11.2017 în cadrul efectuării cercetării la fața locului al accidentului rutier (Vol. IV, f.d.78-84, 86).

Totodată, instanța de apel a subliniat că, partea apărării invocând că în urma efectuării expertizelor nu s-a dat răspuns la toate întrebările, în instanța de apel la cererea avocatului Ignat Dumitran și a inculpatului Derevenco Vadim a fost efectuată expertiza judiciară suplimentară tehnică auto nr. 01-03 din 14.01.2020, raport care a fost tradus și în limba rusă, în care la concluzii este menționat că, în accidentul rutier dat, la momentul coliziunii, partea din față a automobilului de model „Volkswagen Caddy Life”, cu n/î XXXXX a intrat în contact cu partea din față a automobilului de model „VAZ-21053”, cu n/î XXXXX. Axele longitudinale ale acestor vehicule, în momentul

inițial a coliziunii, se aflau aproximativ sub un unghi de 190°. Poziția reciprocă a vehiculelor, în momentul inițial a coliziunii, este prezentată în Schema nr. 2 a Anexei la prezentul raport de expertiză. Relativ marginilor carosabilului automobilele în momentul coliziunii se aflau în poziția care este ilustrată în Schema nr. 4 a Anexei la prezentul raport de expertiză. 2. Coliziunea automobilelor de model „Volkswagen Caddy Life”, cu n/î XXXXX și „VAZ-21053”, cu n/î XXXXX a avut loc la distanța aproximativ 1,4 m înainte de urmele dinamice în formă de zgârieturii (adâncituri) depistate pe suprafața asfaltului și care au fost fixate la fața locului la distanța 4,4 m și 4,9 m de la marginile corespunzătoare a carosabilului. Poziția automobilelor în momentul coliziunii relativ urmelor menționate este ilustrată pe Schema nr. 4 a Anexei la prezentul raport de expertiză. 3. În momentul coliziunii automobilul de model „Volkswagen Caddy Life”, cu n/î XXXXX s-a deplasat la un interval lateral aproximativ de 3,6 m de la marginea stângă a carosabilului conform direcției de deplasarea a acestuia, iar automobilul de model „VAZ-21053”, cu n/î XXXXX în acest moment s-a deplasat la un interval lateral aproximativ de 3,3 + 3,8 m de la aceeași margine a carosabilului, cum este ilustrat pe Schema nr. 4 a Anexei la prezentul raport de expertiză (Vol. VI, f.d.122-134, 147-149).

Astfel, chiar dacă partea apărării nu este de acord cu metoda folosită pentru efectuarea expertizelor pe prezenta cauză, experții Cozlovschii Ghenadii, Lungu Vladimir și Țurcan Valerii au explicat de ce nu s-au suprapus de facto mașinile, aceștia au comunicat că nu a fost posibil ca să fie suprapuse de facto capotele automobilelor. Principalul moment era stabilirea unghiului tamponării, indicând expertul Cozlovschii Ghenadii și faptul că, are experiență de lucru 11 ani. La fel, Lungu Vladimir a comunicat că din 1987 lucrează în calitate de expert, 1,6 m este lățimea automobilului VAZ, care deja era într-o stare rea, se dezmembra deja. Iar, expertul Țurcan Valerii a menționat în instanța de apel că, sarcina lui la efectuarea expertizei era de a stabili cum erau poziționate mașinile când s-a produs accidentul rutier, iar privind suprapunerea de facto a mașinilor, a indicat că nu este posibil, deoarece cu macaraua este periculos de lucrat, din care considerente recurg la o anumită programă specială în calculator. Această metodă computerizată a indicat că o folosesc de 6 - 7 ani așa cum, această metodă este mai performantă și dă aceleași rezultate ca și metoda veche, iar dacă folosea metoda veche, în cazul dat exista pericol pentru cei ce efectuau această acțiune, cu atât mai mult că, dacă ridicau mașina de model VAZ 21053, exista o mare probabilitate că aceasta era să se dezmembreze bucățele și putea să cadă peste el, din care considerente experții au dreptul de a refuza de a recurge la așa metodă. Cu atât mai mult că această metodă veche de mult timp nu se mai folosește la mașini, ci doar la motociclete (Vol. V, f.d.37-40, Vol. VII, f.d.26-27).

Deci, în urma efectuării expertizelor, cât și audierea experților s-a dat răspuns la toate întrebările adresate, nu au fost lăsate chestiuni fără răspuns, după cum a invocat partea apărării, iar toate argumentele invocate în detrimentul expertizelor efectuate, sunt tratate de instanța de apel ca o simplă nemulțumire cu rezultatele acestora. Așa cum, a fost stabilit faptul că, în momentul tamponării poziția reciprocă a automobilului de "Volkswagen Caddy" cu n/î XXXXX față de automobilul de model „VAZ 21053” cu n/î XXXXX, a fost sub un unghi de aproximativ $8^{\circ}10'$ (1900). Locul tamponării automobilelor de model "Volkswagen Caddy" cu n/î XXXXX și "VAZ 21053" cu n/î XXXXX, a avut loc într-un interval de distanță cuprins între limitele 3,6-5,2 m de la marginea dreapta a părții carosabile (după direcția de deplasare a automobilului de model "VAZ 21053" cu n/î XXXXX, circumstanțe ce rezultă din raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-6076 din 18 noiembrie 2017 (Vol. III, f.d.70-105). La fel, din expertiza judiciară suplimentară tehnică auto nr. 01-03 din 14.01.2020, se desprinde că, în momentul coliziunii automobilul de model „Volkswagen Caddy Life”, cu n/î XXXX s-a deplasat la un interval lateral aproximativ de 3,6 m de la marginea stângă a carosabilului conform direcției de deplasarea a acestuia, iar automobilul de model „VAZ-21053”, cu n/î XXXXX în acest moment s-a deplasat la un interval lateral aproximativ de 3,3 + 3,8 m de la aceeași margine a carosabilului (Vol. VI, f.d.122- 134, 147-149). Circumstanțe ce denotă că automobilul de model „Volkswagen Caddy Life”, cu n/î XXXXX, condus de Derevenco Vadim a intrat pe contrasens, ceea ce a dus la producerea accidentului. Și, nu poate fi reținut argumentul părții apărării precum că, mașina condusă de Cojocar Feodor s-ar fi deplasat pe contrasens și fără lumina farurilor, deoarece martorii Goliș Evgheni, Cîvîrjic Vadim, Costov Ivan, Dubrovina Ilona au declarat că mașina de model VAZ se deplasa în urma lor, ei mergeau pe banda de circulație dreaptă din sensul lor de deplasare și ei îi vedeau lumina la mașina VAZ până la momentul când s-a auzit o pălitură puternică și și-au dat seama că s-a produs accident rutier, deoarece a dispărut și lumina de la mașină, nu o mai vedeau prin oglinda retrovizoare. Ba mai mult, aceștia au declarat că văzând spre ei o mașină că venea cu viteză și care vira ba la stânga, ba la dreapta, au tras mașina pe dreapta, pe acostament și au oprit ca să nu intre în ei (Vol. II, f.d.9-10, 15-19, Vol. IV, f.d.162, 165-169, 170-175, 207-211).

Astfel, din rapoartele de expertiză efectuate pe prezenta cauză penală, din scheme, fotografii, declarațiile martorilor, se desprinde că, accidentul rutier s-a produs pe o porțiune de drum cu lățimea părții carosabile de 9,3 m. În momentul coliziunii automobilul de model „Volkswagen Caddy Life”, cu n/î XXXXX s-a deplasat la un interval lateral aproximativ de 3,6 m de la marginea stângă a carosabilului conform direcției de deplasarea a acestuia, iar automobilul de model „VAZ-21053”, cu n/î

XXXXX în acest moment s-a deplasat la un interval lateral aproximativ de 3,3 + 3,8 m de la aceiași margine a carosabilului.

În circumstanțele expuse, instanța de apel a conchis că, Derevenco Vadim conducând automobilul de model „Volkswagen Caddy Life” a intrat pe contrasensul automobilului de model „VAZ-21053”, care se deplasa regulamentar pe banda sa de circulație. Astfel, în rezultatul acțiunilor date, ale lui Derevenco Vadim, s-a produs accidentul rutier.

La fel, chiar dacă, Derevenco Vadim a invocat că a fost orbit de prima mașină și ce-a de a doua se deplasa fără lumină și a intrat în ei, aceasta se combate prin cele invocate supra, inclusiv prin declarațiile date de Secrieru Dmitri, care a indicat că, a doua mașină era cu lumina la faruri conectată, declarații care sunt susținute de materialele dosarului, inclusiv de ceilalți martori. Iar, din fotografii, scheme și expertize efectuate în prezenta cauză, se vede că anume Derevenco Vadim a intrat pe contrasens, dar nu conducătorul mașinii de model VAZ 21053, după cum invocă partea apărării.

Mai mult ca atât, instanța de apel a respins argumentul părții apărării precum că, Derevenco Vadim s-a apropiat de mijlocul carosabilului așa cum, avea intenția de a intra pe drum adiacent. Așa cum, dacă inculpatul se deplasa cât mai aproape de partea de mijloc a carosabilului, atunci mașinile urmau să intre în coliziune cu părțile stângi ale automobilului, dar nu cu părțile drepte, cum s-a întâmplat la caz.

La fel, instanța de apel a menționat că, mașinile conduse de Goliș Evgheni și Cojocar Feodor au ieșit de pe drum fără prioritate, pe drum cu prioritate, dar până a ajunge la drumul dat, de la drumul adiacent, nu e posibil de a ieși cu viteză, deoarece este drum cu denivelări, ceea ce denotă temeinicia declarațiilor martorilor Goliș Evgheni, Cîvîrjic Vadim, Costov Ivan, Dubrovina Ilona că ei se deplasau cu viteză mică, și din spate venea încet și automobilul de model VAZ.

Tot, Derevenco Vadim a invocat și faptul că, ar fi fost depășit de către mașina de model Ford, prin partea pasagerului Secrieru Dmitri, cu viteză excesivă, argumente, care la fel nu au suport probant. Așa cum, din declarațiile martorilor se desprinde că, această unitate de transport se deplasa pe partea dreaptă a drumului și văzând din față că, vine din direcție opusă o mașină cu viteză mare și care se deplasa cu virare ba la dreapta, ba la stânga, a tras pe dreapta pe acostament și a oprit ca să treacă mașina indicată, să nu intre în ei, deoarece intra această mașină și pe banda lor de deplasare.

Toate acestea demonstrează că, chiar dacă inculpatul a invocat că el se deplasa direct, dar nu dintr-o parte în alta și că el putea să se controleze pe sine, cât și să conducă mașină fără primejdii, că ar fi fost în stare să efectueze manevre nepericuloase, aceste argumente sunt combătute prin materialele cauzei, care demonstrează că, inculpatul a condus unitatea de transport în stare de ebrietate, la acesta fiind depistat alcool etilic în

cantitate de 3,78 ‰, echivalent a 3,78 g/l (f.d.112-115). Cantitate, care, conform art. 13412 Cod penal "(3) prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult", reprezintă stare de ebrietate cu grad avansat.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță corect a constatat că fiind dovedit faptul că, în urma examinării cauzei a fost stabilit că, pe lângă faptul că Derevenco Vadim era în stare de ebrietate cu grad avansat și privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, inițial a admis faptul încălcării Regulamentului circulației rutiere.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a menționat că, instanța de fond just a pus accent pe toate cele menționate supra, cât și de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară, fiind atras și la răspundere contravențională (Vol. I, f.d.109, 122, 125-137). Tot din materialul caracterizant, existent la dosar în privința lui Derevenco Vadim, și anume: certificat de la narcolog pe numele Derevenco Vadim din 30 decembrie 2017, unde este indicat că Derevenco Vadim suferă de alcoolism cronic de gradul II din 22 august 2013; certificat privind componența familiei a lui Derevenco Vadim, eliberată de Primăria Ceadâr-Lunga, din care rezultă că, acesta este căsătorit și are o fiică; certificat informațional din 08 decembrie 2017, de la Inspectoratul de Poliție Ceadâr-Lunga, potrivit căruia se desprinde că Derevenco Vadim la locul de trai nu este caracterizat din punct de vedere pozitiv; răspuns de la Agenția Servicii Publice, potrivit căruia reiese că Derevenco Vadim a primit permisul de conducere la data de 09 august 2013, iar la momentul producerii accidentului, acesta era privat de dreptul de a conduce mijloace de transport (Vol. I, f.d.113, 115, 117; 119, 133-137). La fel, instanța de fond a pus accent pe faptul că, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice, nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, dar să ducă la realizarea scopului prevăzut de art. 61 Cod penal.

Instanța de apel a subliniat faptul că, raționamentul de aplicare a pedepsei penale are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, față de cele comise, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita infractorului. Derevenco Vadim în cazul dat, nu a recunoscut vinovăția, atât la urmărirea penală cât și la examinarea cauzei a negat faptele ce i se impută, ceea ce de instanța de apel este calificată ca o metodă de apărare și eschivare de la răspundere pentru fapta săvârșită. Iar, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului corect a pus accent și pe faptul că Derevenco Vadim a săvârșit o infracțiune gravă, ținând cont de consecințele

infracțiunii, care s-a soldat cu decesul a patru persoane, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost judecat de mai multe ori, fiind tras și la răspundere contravențională, de faptul că a comis fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 03 ani, conform sentinței Judecătorei Comrat, sediul Ceadâr - Lunga din aflându-se în stare de ebrietate cu grad avansat, concentrația alcoolului în sânge fiind în mărime de 3,78 g/l, de faptul că la locul de trai nu este caracterizat din punct de vedere pozitiv, este încadrat în câmpul muncii, are persoane la întreținere, just stabilindu-se că corectarea și reeducarea lui Derevenco Vadim este posibilă doar în condițiile izolării lui de societate, cu aplicarea unei pedepsei cu închisoare.

Așadar, instanța de apel a reținut ca fiind corectă soluția primei instanțe prin care a stabilit inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Mai mult ca atât, ținând cont de faptul că, potrivit certificatului de la narcolog, eliberat în privința lui Derevenco Vadim din 30 decembrie 2017, rezultă că Derevenco Vadim suferă de alcoolism cronic de gradul II din 22 august 2013 (Vol. I, f.d.113), inclusiv, punând accent instanța de fond pe actul nr. 57 de expertiză psihiatrico - legală (narcologică - legală) efectuată în condiții de ambulator în privința lui Derevenco Vadim, în care este indicat că, acesta suferă de tulburări mentale și de comportament datorat consumului de substanțe psihoactive alcool și necesită supraveghere medicală la medicul de familie, medicul specialist narcolog, necesită tratament anti alcool (Vol. IV, f.d.183-186), instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a constatat aplicabilitatea la caz, a prevederilor art. 103 Cod penal, fiind stabilită necesitatea supunerii, în timpul executării pedepsei, la tratament medical forțat anti alcool.

Cât privește acțiunea civilă, instanța de apel a notat că aceasta este justificată, legală și întemeiată, corect instanța de fond a conchis necesitatea încasării de la Derevenco Vadim în beneficiul succesorului victimei Cojocar Grigore prejudiciul moral în mărime de 1 000 000 lei și cheltuieli suportate pentru achitarea asistenței juridice în mărime de 4 500 lei. Cât și, încasarea de la Derevenco Vadim în beneficiul succesorului victimei Goliș Victor prejudiciul moral în mărime de 1 000 000 lei și cheltuieli suportate pentru achitarea asistenței juridice în mărime de 4 500 lei. Încasarea de la Derevenco Vadim în beneficiul succesorului victimei Vornicova Marina prejudiciul moral în mărime de 1 000 000 lei și cheltuieli suportate pentru achitarea asistenței juridice în mărime de 4 500 lei. Totodată, și încasarea de la Derevenco Vadim în beneficiul succesorului victimei Pavlova Galina prejudiciul moral în mărime de 1 000 000 lei și cheltuieli suportate pentru achitarea asistenței juridice în mărime de 4 500 lei.

Așa cum, la materialele dosarului sunt anexate acțiuni civile privind încasarea prejudiciului cauzat prin infracțiune, cu anexe, depuse de succesorii victimelor Pavlova Galina, Vornicova Marina, Goliș Victor și Cojocar Grigori (Vol. IV, f.d.107-157). La fel, fiind anexate la dosar și ordonanțele de recunoaștere în calitate de succesori ai victimelor din 05 noiembrie 2017, 14 noiembrie 2017 și din 16 noiembrie 2017, prin care Cojocar Grigori, Pavlov Serghei, Goliș Victor și Vornicov Marina au fost recunoscuți în calitate de succesori ai victimelor (Vol. II, f.d.22, 25, 28, 31). Mai mult ca atât, prin încheierea instanței de fond a fost admisă cererea succesorilor victimelor Pavlova Galina, Vornicova Marina, Goliș Victor și Cojocar Grigori privind recunoașterea lor în calitate de parte civilă (Vol. V, f.d.16- 17). La fel, și cererea succesorilor victimelor, prin care s-a solicitat încasarea prejudiciului moral în mărime de 1 000 000 lei, motivând suma dată prin faptul că, și-au pierdut fiii, iar pentru familia Cojocar Feodor era unicul lor fiu, iar persoanele date nu pot fi întoarse, copiii lor fiind nădejdea la bătrânețe, deci punând accent pe aceste circumstanțe, corect prima instanță a admis acțiunea civilă și a hotărât încasarea sumei de câte 1 000 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral în beneficiul succesorilor victimelor. Așa cum, Pavlova Galina, Vornicova Marina, Goliș Victor și Cojocar Grigori au fost recunoscuți în calitate de parte civilă, a fost demonstrată vinovăția inculpatului de săvârșirea faptelor imputate și la depunerea acțiunii civile se desprinde împotriva cui aceasta este înaintată, pe Derevenco Vadim indicându-l aceștia ca pârât.

La caz, instanța de apel a reținut că s-a stabilit că succesorilor victimelor fără dubiu le-a fost produs prejudiciu moral, care în urma acțiunilor inculpatului au rămas fără o persoană dragă, pentru unii fiind chiar unicul fiu, și unica sa nădejde la bătrânețe.

Astfel, în speță, just prima instanță a conchis necesitatea admiterii integrale a acțiunii civile, întemeiat fiind stabilită necesitatea de a încasa de la Derevenco Vadim în beneficiul succesorilor victimelor a sume de câte 1 000 000 lei pentru fiecare în parte, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune. Este de reținut că, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral instanța de fond a pus accent și pe faptul că în urma săvârșirii infracțiunii, patru persoane au fost lipsite de viață, iar suma de câte 1 000 000 lei pentru fiecare din succesori victimelor, este în concordanță cu suferințele succesorilor victimelor, raportate la circumstanțele comiterii faptei. Deoarece, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația, trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În termenii CEDO, acest criteriu se exprimă prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât aceste să aibă efect compensator și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorul daunelor, și nici venituri nejustificate

pentru victimele daunelor, prevederi de care a ținut cont instanța de fond la stabilirea cuantumului prejudiciului moral.

Concluzie, la care, instanța de apel ca și prima instanță, a pus accent pe gravitatea faptei săvârșite și consecințele acesteia, de posibilitatea de restabilire a psihicului succesorilor victimelor, de satisfacția pe care o primesc aceste persoane în urma pedepsirii inculpatului.

Astfel, instanța de apel a conchis că, just instanța de fond a stabilit că, anume această sumă este una rezonabilă și suficientă pentru recuperarea prejudiciului moral. Cu atât mai mult, că recuperarea prejudiciului moral nu poate avea drept scop sancționarea repetată a inculpatului, crearea pentru el a unei situații financiare grele, iar pentru succesorii victimelor nu poate servi ca o metodă de îmbogățire fără justă cauză, iar la caz, suma acordată în mărime de 1 000 000 lei, nu are un caracter excesiv și este rezonabilă în raport cu suferințele suportate și acțiunile inculpatului, anume suma de câte 1 000 000 lei este în concordanță cu suferințele succesorilor victimelor, raportate la circumstanțele comiterii faptelor.

La fel, la caz, fiind demonstrată suportarea cheltuielilor judiciare pentru asistență juridică la faza de urmărire penală și de examinare în fond, corect instanța de fond a conchis necesitatea încasării de la Derevenco Vadim în beneficiul succesorilor victimelor Pavlova Galina, Vornicova Marina, Goliș Victor și Cojocar Grigori, suma de câte 4 500 lei pentru fiecare din ei (Vol. IV, f.d.119-120, 131, 144, 157). În acest sens punându-se accent pe faptul că, pe prezenta cauză succesorii victimelor au fost reprezentate de un apărător, ținându-se cont de complexitatea cauzei, cât și de perioada în care s-a derulat urmărirea penală, cât și examinarea cauzei în fond. Astfel, suma de câte 4 500 lei pentru asistență juridică se manifestă a fi o sumă raportată la complexitatea cauzei, durată acesteia în timp, cât și aportul avocatului pe prezenta cauză penală. Cu atât mai mult că, la depunerea apelului, cât și la examinarea cauzei în apel, partea apărării nu a combătut nici într-un fel mărimea prejudiciului moral încasat de la inculpat, aceștia limitându-se doar la solicitarea achitării inculpatului.

La fel, instanța de apel a menționat că, la examinarea cauzei în instanța de apel succesorii victimelor au fost reprezentați de avocatul Lazareva Elena (Vol. VII, f.d.32-35), care a fost prezentă practic în toate ședințele de judecată în instanța de apel. Iar, în cursul examinării cauzei a fost anexat la materialele dosarului bonuri de plată (patru la număr) la suma de câte 1 000 lei, pentru acordarea serviciilor de asistență juridică în instanța de apel (Vol. VII, f.d.32-35).

În circumstanțele date rezultă necesitatea încasării sumei de câte 1 000 lei, cu titlu de asistență juridică acordată în instanța de apel așa cum, a stabilit că anume aceste

cheltuieli au fost suportate de către succesorii victimelor, anume aceste cheltuieli se manifestă ca fiind rezonabile, necesare și se confirmă prin acte corespunzătoare.

Așa cum, în speță a fost stabilit faptul că, prin acțiunile ilicite a lui Derevenco Vadim au fost lipsite de viață patru persoane, prin ce a cauzat prejudiciu moral persoanelor apropiate victimelor, inclusiv succesorilor victimelor cauzându-le și cheltuieli pentru examinarea cauzei, astfel, în speță instanța de fond just a conchis că se manifestă necesitatea încasării sumei de câte 1 000 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune și a celei de 4 500 lei, cu titlu de asistență juridică acordată la urmărirea penală și în instanța de fond.

Totodată, la caz se manifestă necesitatea încasării de la Derevenco Vadim în beneficiul lui Pavlova Galina suma de 1 000 lei, Cojocar Grigore suma de 1 000 lei, Vornicova Maria suma de 1 000 lei și Goliș Victor suma de 1 000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate la judecarea cauzei în instanța de apel.

Cât privește apelul procurorului privind necesitatea încasării de la inculpat a cheltuielilor suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară, instanța de apel a menționat că, corect prima instanță a conchis și faptul că, la caz, este necesară respingerea solicitării procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a sumei de 28 928,60 lei întru compensarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară efectuate, or, în cadrul urmării penale nu au fost suportate careva cheltuieli judiciare care ar putea fi încasate de la inculpat, așa cum, solicitantul efectuării expertizei este statul RM, în persona organului de urmărire penală, prin urmare, obligația de suportare a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei o poartă anume statul RM în persoana IP Taraclia ca solicitant.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 16) Cod de procedură penală, solicită casare parțială a deciziei în partea cheltuielilor judiciare cu remiterea cauzei spre rejudecare în această parte de către aceiași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea celor solicitate, procurorul susține că instanța de apel eronat a respins cerința acuzării de a încasa de la inculpat suma de 28 928,60 lei, ce constituie cheltuieli efectuate la etapa urmării penale și care ulterior trebuie încasate de la inculpat în beneficiul statului, or, practica judiciară uniformă confirmă acest fapt.

5.1. Împotriva deciziei declară recurs ordinar avocatul Ignat Dimitran în numele inculpatului care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei rejudecarea cauzei și pronunțare a unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii imputate din lipsa componentei de infracțiune.

În susținerea celor solicitate, apărătorul menționează dezacordul cu aprecierea probelor, indicând că decizia contestată este bazată doar pe presupuneri.

De asemenea, avocatul remarcă că la baza deciziei au fost puse declarațiile martorilor Goliș E., Costov I., Căvărjăc V., Dubrova Il. care sunt în contradicție cu cumulul de probe administrat în respectiva cauză penală.

În rest, recurentul indică aceleași argumente menționate și în cererea de apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate pe baza materialului din dosarul cauzei, motivelor invocate și ținând cont de opinia avocatului Lazareva Elena care reprezintă interesele părților vătămate expusă în referință, Colegiul penal concluzionează că, acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Astfel, potrivit textului recursului declarat de către procuror, acesta invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel pct. 6) și 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar și norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că, acestea nu coroborează cu materialele cauzei și sunt invocate neîntemeiat de titular, reieșind din raționamentele ce urmează.

Autorul recursului consideră că, instanța de apel eronat a respins solicitarea acuzării de a dispune încasarea de la inculpatul Derevenco Vadim în bugetul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 28 928,60 lei, cheltuieli suportate în urma efectuării expertizelor.

Astfel, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind soluționarea chestiunii legate de cheltuielile judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3), 143 alin. (1) pct. 2), 6) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, instanța de apel just, argumentat și în limitele competenței legale statuând că, în speță, respectivele cheltuieli urmează a fi făcute din contul mijloacelor bugetului de stat.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*a se vedea hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

De asemenea, Colegiul penal ține să remarce că, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2), instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial condamnatul, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

În această ordine de idei, instanța de recurs ordinar susține poziția instanței de apel care corect a menținut sentința primei instanțe prin care a fost respinsă ca fiind neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului în bugetul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 28 928,60 lei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de către recurent că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursul declarat de către apărare, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427

alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, în sensul că „hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, fapt ce a dus la reîncadrarea ilegală a acțiunilor inculpatului”, solicitând ca inculpatul să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

Colegiul penal consideră neîntemeiată poziția recurentului, or, instanța de apel verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei metode de cercetare coroborată a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (6) Cod penal.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Așadar, cu referire la alegațiile avocatului cu privire la dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, Colegiul penal reamintește că la etapa recursului ordinar nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de instanța de fond și, după caz, de instanța de apel.

Deci, critica adusă de către apărător referitor la procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt, care a fost efectuată de instanța de apel și careva îndoieli privind corectitudinea aprecierii lor nu sunt, instanța de apel pe deplin le-a examinat, apreciind toate probele din dosar în ansamblu și, conform art. 414 alin. (2), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra motivelor cererilor de apel.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorul recursului nu poate fi efectuată de către instanța de recurs, deoarece aceasta judecă numai temeiurile de drept.

Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*a se vedea hotărârea CtEDO Perez c. Franței*).

Cu referire la temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, invocat în cererea de recurs de către avocatul Ignat Dumitran, Colegiul penal evidențiază că temeiul dat se invocă numai în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o altă încadrare juridică greșită, iar în cazul supus judecării avocatul recurent invocă dezacordul cu aprecierea probelor, solicitând achitarea acestuia.

Totodată, Colegiul penal reiterează că, criticile formulate de recurent enunțate la pct. 5.1. au fost obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or, materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărârii recurate.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către recurenți prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 16) și 12) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de către procuror și de către avocatul Ignat Dumitran în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul Tomița Mihail și avocatul Ignat Dumitrian în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 03 decembrie 2020, în cauza penală în privința inculpatului *Derevenco Vadim XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **20 mai 2021**.

Președinte:

Judecători:

Iurie Diaconu

Ion Guzun

Liliana Catan